

دریچه

بررسی مشکلات توزیع نوارهای تست قند خون در کشور رونق قاچاق معکوس

● شرق: هفته گذشته، ۱۲۰ نفر از فوق تخصص های غدد کشورمان به رئیس جمهور نامه نوشتند و درخصوص کمبود انسولین و نوارهای تست قند خون اظهار نگرانی کردند.

بررسی دلایل شکل گیری این کمبودها، حاکی از متفاوت بودن دلایل مؤثر بر کمبود هریک از این کالاهاست. به طوری که درباره انسولین های قلمی، بحث تحریم ها و محدودیت های انتقال ارز و درباره نوارهای تست قند خون، بحث قاچاق معکوس این کالا، بیشترین اثر را بر کاهش دسترسی بیماران ایرانی به این اقلام ایفا کرده است.

محمدباقر ضیا، رئیس انجمن داروسازان ایران، در گفت وگو با «شرق» می گوید: در این زمینه ضروری است که به این نکته توجه شود که ماهیت انسولین و نوارهای تست قند خون با یکدیگر متفاوت است و باید دلایل کمبود هریک، به صورت مستقل و مجزا بررسی شود.

او ادامه داد: انسولین جزء داروهاست و تأمین آن از مسیری متفاوت با نوارهای تست قند خون صورت می گیرد و فروش آن نیز به بیماران، یک سری محدودیت ها و ضوابط دارد؛ به طوری که بیمار باید دارای پرونده پزشکی باشد، میزان نیاز انسولین مشخص باشد، میزان تحویل داده شده به بیمار در سیستم بیمه ثابت می شود و اجمالا شامل نظارت های زیادی است که سبب می شود انسولین به صورت هدفمند به بیماری که به آن نیاز دارد، تحویل داده شود و به این شکل تلاش شده که زمینه برای قاچاق معکوس، کاهش پیدا کند؛ ولی نوارهای تست قند خون، جزء تجهیزات پزشکی دسته بندی می شوند و شرایط متفاوتی با انسولین دارند.

او اضافه کرد: به اعتقاد من داروخانه ها نقشی در کمبود ندارند. درباره انسولین که نظارت بسیار قوی و شدید درباره نحوه توزیع آن وجود دارد و درباره نوارهای تست قند خون هم اگر قاچاق معکوسی شکل می گیرد، مربوط به حلقه های بعد از داروخانه ها یا دیگر نقاط فروش است. درباره کمبود نوارهای تست قند خون، همایون سامه یح نجف آبادی، عضو کمیسیون بهداشت مجلس شورای اسلامی، ضمن تأیید قاچاق معکوس نوارهای تست قند خون می گوید: آرتاجلی که تأمین نوارهای تست قند خون برای بیماران ایرانی با استفاده از ارز دولتی انجام می شود، اختلاف قیمت زیادی در کشور ما و کشورهای همسایه ایجاد شده و همین موضوع، زمینه را برای قاچاق آن به خارج کشور فراهم کرده است.

او تأکید کرد: متأسفانه قاچاق معکوس به شغلی برای برخی از اتباع کشورهای همسایه تبدیل شده که دارو و تجهیزات را چه به صورت چمدانی و چه به صورت بارنامه با کمترین مشکل و هزینه، از کشور خارج می کنند و در واقع سوبسیدی را که دولت در این وضعیت دشوار ارزی برای بیماران ایرانی تخصیص داده، از کشور خارج می کنند.

این عضو کمیسیون بهداشت مجلس شورای اسلامی با اشاره به ضرورت نظام مندشدن شبکه توزیع و تقویت ابزارهای نظارتی ادامه داد: افزایش واردات، نمی تواند کمکی به بیماران ایرانی کند؛ چراکه به محض افزایش نوارهای تست قند خون در بازارهای داخلی، سریعاً از سوی قاچاقچیان به خارج از کشور منتقل می شود و اینکه فکر کنیم دولت با اختصاص ارز بیشتر، می تواند رفاه بیشتری برای بیماران ایرانی فراهم کند، تصور چندان درستی نیست و باید نظارت ها را بر نظام توزیع تقویت کرد.

او یکی از راهکارهای مقابله با کمبود نوارهای تست قند خون را حمایت از تولید داخلی آنها دانسته و می گوید: سال گذشته میزان اختصاص ارز دولتی برای واردات دستگاه و نوار تست قند خون حدود ۲۴ میلیون یورو بوده و این در حالی است که ارز اختصاص یافته برای تولید داخلی آنها فقط یک میلیون و ۲۰۰ هزار یورو بوده و این نشان دهنده اختلاف بسیار زیاد هزینه ارزی کشور است؛ بنابراین بهتر است مسئولان درباره این موضوع توجه داشته باشند که در این تنگنای ارزی که کشور با آن روبه رو است، باید بر تأمین ارز برای اقلام تولید داخل متمرکز باشند.

حامد عربیان، مدیرعامل شرکت توزیع کننده پرمصرف ترین نوع نوارهای تست قند خون در کشور، به «شرق» می گوید: به طور کلی دو دلیل عمده می تواند زمینه ساز کمبود کالا باشد. از یک سو ممکن است کمبودها ریشه در تأمین کالا داشته باشد که باید به صراحت بگویم که یکی از پرمصرف ترین نوع این کالا دست کم برای مصرف سال جاری در ابزارهای پخش موجود است و با اطمینان می توان گفت دراین باره مشکلی وجود ندارد.

او ادامه داد: درباره قاچاق معکوس این اقلام به خارج کشور نیز در چند ماه گذشته تمهیداتی را از جمله سهمیه بندی و تعیین سقف خرید برای فروشگاه ها اتخاذ کرده ایم تا توزیع به صورت کالای مویرگی انجام شود. به صورت کلی در این حوزه نظارت بر نحوه فروش خرده فروشان ضرورت دارد و نکته اساسی آن است که عملاً این کار از عهده ما برنخواهد آمد و مسئولیت آن با بازسان وزارت بهداشت و دستگاه های نظارتی و انتظامی است.

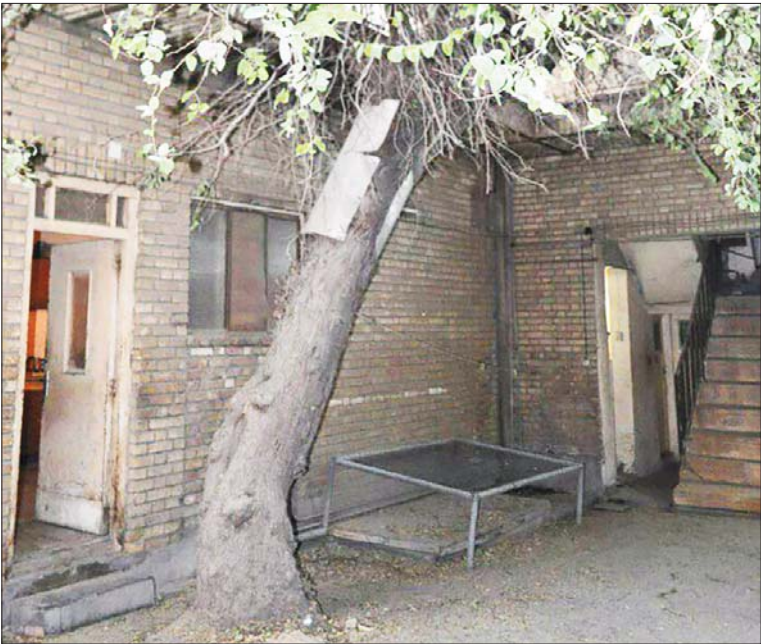
محمد باقرزاده: حدود نیم قرن پس از خلق «همسایه ها»، یکی از مهم ترین و ماندگارترین آثار داستانی ادبیات معاصر ایران، آفریننده آن بار دیگر خبرساز شده است. نام «احمد محمود» این بار نه به دلایل حواشی کسب جایزه ای معتبر یا استقبال از آثار داستانی اش که به واسطه بی توجهی مسئولان به میراثی فرهنگی شنیده می شود. از اهواز خبر می رسد که بر خانه پدری این نویسنده بزرگ ایران چوب حراج زدند و دو روز پیش فروخته شد؛ خانه ای که از قضا در فضای برخی داستان های محمود مانند «زمین سوخته» هم حضور و تأثیر پررنگ دارد. کم توجهی به چنین خانه ای که می توانست به موزه یا میراثی مهم در اهواز تبدیل شود، در حالی است که دوست داران این نویسنده و همچنین فعالان حوزه میراث فرهنگی در خوزستان تلاش زیادی برای حفظ این خانه کرده اند.

شان احمد محمود غریبی در اهواز نیست

«مجتبی گهستونی»، روزنامه نگار و فعال حوزه میراث فرهنگی، یکی از این افراد است که بارها تلاش کرده توجه مسئولان را به اهمیت این خانه جلب کند و مانع از فروش یا تخریب آن شود. او دراین باره و در توضیح شرایط کنونی خانه احمد محمود به «شرق» می گوید: «دربار خانه احمد محمود مطلع شدیم که سال ها پیش برای اینکه مشکل ورته و اختلافات احتمالی پیش نیاید، برادر احمد محمود سهم همه اعضای خانواده را می خرد و به همین ترتیب ملک در مالکیت یکی از برادران احمد محمود قرار می گیرد.» او می گوید که تا پیش از این خبر فروش، این ساختمان مسکونی بوده است. «سکونت در این خانه تا پیش از فروش همچنان وجود داشته و خودم بارها از آنجا بازدید کردم. در گفت وگویی که با محمود اعطا برادر زنده یاد احمد محمود داشتم، ایشان تأکید کرد تمایل به فروش خانه داریم؛ اما به قیمت روز. می گفت ما حاضر به گرفتن زمین معوض نیستیم؛ بلکه باید هزینه آن پرداخت شود تا فروشم. البته ایشان که خود از دیربان معروف اهواز محسوب می شود، تأکید کرد شان احمد محمود باید حفظ شود؛ اما چه شد که یک باره خبر فروش این خانه منتشر شد؟ این روزنامه نگار در پاسخ به این پرسش می گوید: «با وجود هشدارهای لازم به مسئولان درباره حفاظت و مراقبت از خانه احمد محمود که می تواند موزه نویسنده محسوب شود و همچنین خواهش از

پس از تخریب خانه پرویز مشکاتیان در نیشابور، خانه «احمد محمود» هم در اهواز فروخته شد

چوب حراج بر خانه راوی روزگار تهی دستان

خانواده احمد محمود که این بنا را حفظ کنند و آن را به دست غریبه نسپارند، در کمال ناباوری مانند بسیاری دیگر از اعضای خانه مطلع شدیم که خانه به فروش رفته است. ملک مدنظر در قلب بازار اهواز است و ارزش ریالی دارد. هر شخصی که این بنا را خریداری کرده باشد، می تواند از آن بهره کافی را ببرد؛ اما غم انگیز زمانی است که با تخریب و تبدیل به ملک تجاری شود. این فعال حوزه میراث فرهنگی با انتقاد از شرایط کنونی می گوید که شان این نویسنده بزرگ نیست که در اهواز غریبه بماند: «شان احمد محمود به عنوان یک نویسنده برجسته در ادبیات ایران این نبود که در اهواز غریب بماند. نه مدیانی به نامش نام گذاری شود و نه خیابانی و بزرگداشت درخرو شانی که باید هر سال برگزار شود. شان احمد محمود این نیست که برای او یادواره سالانه ای و جایزه ای که سالانه یادآور نام او باشد، برپا نشود. احمد محمود نویسنده اولین رمان دفاع مقدس است. جای او حتی در میان تحلیل ها و اخبارهای مربوط به ادبیات پایداری و دفاع مقدس خالی است».

کم توجهی به خانه یکی از بزرگ ترین نویسندگان ادبیات داستانی معاصر ایران در حالی است که

پیش ازاین هم خانه های نیما یوشیج، سیمین دانشور، جلال آل احمد و چندین شاعر و نویسنده نام آشنای ایران با سرگذشتی مشابه روبه رو شد؛ اما در نهایت شهرداری تهران با همکاری سازمان میراث فرهنگی تصمیم به خرید و حفظ برخی از این آثار گرفت. آیا شهرداری اهواز نمی توانست چنین کاری با خانه محمود در این شهر انجام دهد؟ هرچند «موسی شاعری»، شهردار این شهر، حاضر به توضیح درباره این پرسش «شرق» نشد؛ اما به نظر می آید هنوز هم فرصت به طور کامل از دست نرفته است.

فرزند احمد محمود: فروش خانه را از فضای مجازی متوجه شدم

خانه پدری احمد محمود جایی که او کودکی و جوانی خود را در آن گذرانده است، در منطقه ۳۰ متری اهواز قرار دارد. این منطقه به نوعی بافت تاریخی اهواز محسوب می شود و با توجه به اینکه کلان شهر اهواز تاکنون از داشتن موزه محروم مانده، خانه این نویسنده می توانست این ظرفیت را برای اهواز ایجاد کند. براساس گفت وگویی ایرنا با فرزند احمد محمود، او هم به تازگی از چنین خبری آگاه شده است. «سیامک اعطا» دراین باره گفته است: «فروش خانه را از فضای

مجازی متوجه شدم و برای آن بسیار ناراحتم؛ اما چه می توان کرد؟ این خانه متعلق به پدر بزرگ من و متعلق به ورثه است و انحصار وراثت نیز صورت گرفته است.» او درباره نقش این خانه در آثار احمد محمود هم گفته است: «این خانه دربرگیرنده بخش زیادی از خاطرات پدرم است و لوکیشن کتاب «زمین سوخته» او زیرزمین همین خانه است؛ خانه ای که احمد محمود از کودکی تا جوانی در آن بزرگ شد و پس از آن بنا به دلایلی به تهران رفت». فرزند این نویسنده با ابراز نگرانی درباره سرنوشت این خانه گفته است: «بارها از برخی ارکان های فرهنگی پیکرِ ثبت این خانه به عنوان خانه مشاهیر بودم؛ اما هیچ کدام کاری نکردند. الان خانه برخی مشاهیر مانند محمود دولت آبادی، شاملو و... را به عنوان خانه مشاهیر پلاک زده اند؛ اما این اتفاق برای منزل احمد محمود رخ نداده است. درهرصورت امیدوارم این خانه به دست کسی بیفتد که آن را بازسازی و به محیطی فرهنگی تبدیل کند؛ البته خردم نیز سعی می کنم این مسئله را پیگیری کنم».

تخریب خانه مشکاتیان در خرداد امسال

بی توجهی به آثاری که بخشی از تاریخچه فرهنگ و هنر این سرزمین است، به نوع برخورد با خانه راوی تهی دستان شهری برنمی گردد و پیش از این ماجراهایی مشابه در دیگر نقاط کشور و درباره میراث دیگر بزرگان هم رخ داده است؛ برای مثال خرداد همین امسال خبر رسید که خانه «پرویز مشکاتیان»، نوازنده بزرگ سنتور در نیشابور تخریب شد. همان موقع رئیس اداره میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری نیشابور دراین باره گفته بود: «خانه استاد پرویز مشکاتیان در این شهر روز چهارشنبه از سوی مالک آن تخریب شد. این خانه در مراحل پایانی ثبت ملی قرار داشت و مالک آن نیز در جریان روند ثبت آن قرار داشت؛ باین حال بدون اطلاع این اداره اقدام به تخریب کرد و حدود ۹۰ درصد این بنا تخریب شد». پس از این تخریب البته مسئولان شهری در توضیح گفته بودند که «در شرایط سخت مالی شهرداری پیشنهاد شد برای خانه قیمت گذاری و با امتیاز تهاتر شود؛ ولی مورد رضایت قرار نگرفت و میراث فرهنگی هم امکان تأمین بودجه را نداشت». مشابه همین اتفاق حالا درباره خانه احمد محمود هم رخ داده است، هرچند این ملک تاریخی هنوز تخریب نشده و فرصت واکنش مناسب همچنان وجود دارد.

خبر

تصویب طرح افزایش قیمت بلیت مترو و اتوبوس

یک فوریت طرح افزایش نرخ حمل و نقل شهری با ۱۰ رأی موافق و پنج رأی مخالف اعضای شورای شهر تهران به تصویب رسید. این طرح روز گذشته و در قالب «اصلاح یکی از ردیف های مصوبه بودجه سال ۱۳۹۹ شهرداری تهران و سازمان ها و شرکت های تابعه (نرخ بلیت مترو و کرایه خطوط اتوبوس رانی و مینی بوس رانی) بررسی شد.

علی اعطا، عضو شورای شهر، در جایگاه مخالف این طرح گفت: بنای این لایحه این است که هزینه های مازاد را بر دوش مردم بیندازیم و معتقدم نباید به دوش مردم بیفتد تا به نتایج دیگری هم در کمیسیون ها برسیم. همچنین حجت نظری با اشاره به اینکه نباید در هر شرایطی که فکر می کنیم نمی توانیم هزینه هایمان را تأمین کنیم، دست در جیب مردم کنیم، تصریح کرد: با توجه به تغییر ساعت کاری محدوده ترافیک با اجرای این طرح کاری خواهید کرد که کسانی که ماشین شخصی دارند، ترغیب شوند که از ماشین شخصی استفاده کنند و عملاً این افزایش قیمت منجر به افزایش ترافیک در شهر خواهد شد. بهتر است در شرایط بد اقتصادی این روزهای کشور بیشتر به مردم فشار نیاوریم. این عضو شورای شهر با بیان اینکه بسیاری از شرکت ها، سازمان و زیرمجموعه های شهرداری در این مدت نتوانسته اند درآمد کسب کنند، گفت: آیا باید همه هزینه های مربوط به بهای خدمات آنها را گردن مردم بیندازیم. بهتر است هزینه ها را کاهش دهیم.

محمد علی خانی، رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل عمومی، با تأکید بر اینکه این طرح یک فوریت است و در کمیسیون بررسی می شود و همه اعضا می توانند نظر بدهند، گفت: وضعیت مترو و اتوبوس بحرانی است و دولت به وظیفه اش عمل نکرده و درصدی که درآمد مترو و ۲۵ میلیارد به درآمد اتوبوس رانی افزوده می شود و این رقم زیاد نیست و باید راهکارهای دیگری هم پیدا کنیم؛ چون مسافر مترو و اتوبوس به شدت کاهش یافته و وضعیت بحرانی است و باید چاره اندیشی کنیم و اجازه دهیم یک فوریت رأی بیاورد.

بنیاد نیکوکاری فرشته ها
حامی کودکان بیمار و کم توان

شماره مجوز ۹۵/۹۵/۱۶۸۹۴۸
تحت نظارت سازمان بهزیستی کل کشور
www.fereshtehango.com

۰۲۱۹۱۳۱۱۲۰۰

کربلا اینجاست

اهدای هزینه زیارت اربعین امسال به نفع کودکان کم توان و بیمار برای تأمین هزینه جراحی فوری و دارو

شماره کارت: ۳۴۳۹ ۳۴۳۰ ۳۳۷۷ ۶۱۰۴
شماره حساب: ۹۵ ۳۵ ۳۵ ۷۵
بانک ملت به نام بنیاد نیکوکاری فرشته ها